

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.244/2025/2.
A tanács tagjai: Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke
Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Kalas Tibor bíró
Dr. Kiss Árpád Lajos bíró
A felperes: felperes
(cím1)
A felperes képviselője: Dr. Mikó András Ügyvédi Iroda
Dr. Mikó András ügyvéd
(cím2)
Az alperes: Veszprém Vármegyei Kormányhivatal
(cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Szabó Károly kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt: alperesi érdekelt
(cím5)
Az alperesi érdekelt
képviselője: Dr. Asztalos Gábor egyéni ügyvéd
(cím4)
A per tárgya: földforgalmi ügy
Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: Veszprémi Törvényszék
10.K.701.404/2023/35/II. számú ítélete
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A perben nem álló egyéb érdekelt¹ eladó, valamint az alperesi érdekelt, mint vevő 2022. december 1. napján adásvételi szerződést kötöttek a egyéb¹ helyrajzi szám¹-ú, szőlő és legelő művelési ágú, 3387 m² alapterületű ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) 256/766 tulajdoni illetőségére. A felek a perbeli tulajdoni hányad vételárát az adásvételi szerződésben 6.000.000,- Ft-ban határozták meg. Az adásvételi szerződés kifüggesztésének időtartama alatt elővásárlásra jogosult részéről elfogadó jognyilatkozat nem került benyújtásra.

[2] Az alperes megkeresésére a felperes Veszprém Vármegyei Elnöksége (a továbbiakban: helyi földbizottság) 2023. augusztus 17-én kelt, VE01-17621-8/2023. számú állásfoglalásában az adásvételi szerződés vevővel való jóváhagyását nem támogatta, arra hivatkozva, hogy az adásvételi szerződésben a föld ellenértéke alapos indok nélkül meghaladja annak 20 évre számított jövedelemtermelő képességét. Kitért arra, hogy az adásvételi szerződés szerinti vételár 1 hektárra vetítve 53.004.000,- Ft. A perbeli ingatlan egyéb²t fölött, a egyéb érdekelt³ közelében helyezkedik el, egyéb³ szabályozási tervében Má (általános mezőgazdasági) övezetbe tartozik, annak nagy része termő szőlő. A jövedelemtermelő képességet a helyi földbizottság egyéb⁵ esetében évi 100 mázsa/ha terméssel és átlagosan 120,- Ft/kg átvételi árral kalkulálta, míg az éves fenntartási költségeket 700.000,- Ft/ha-ban határozta meg. Ekként a föld jövedelemtermelő képessége 1 ha-ra vetítve 13.400.000,- Ft, amihez képest a vételár ennek négyszerese. A magas vételár 20 év alatt nem tud megtérülni, illetve helybeli gazdákat tart távol attól, hogy elővásárlási jogukkal éljenek. A helyi földbizottság ezért az ő védelmük érdekében sem támogatta az adásvételi szerződés jóváhagyását.

[3] Az állásfoglalás kialakításához 2023. július 31-én a helyi egyéb⁴ is véleményt nyilvánított, amely szerint a vevő egy 2023. június 2-i keltezésű másik szerződéssel 1097,- Ft/m² összegben, azaz reális áron vásárolt tulajdoni hányadot a egyéb³i helyrajzi szám²-ú ingatlanban. A perbeli ingatlanra vonatkozóan megállapított magas vételár azonban gátolja az ebből élő gazdálkodók területbővítését, gazdaságuk fejlesztését, ezért a jogszerzést a egyéb⁴ négy tagja nem támogatta. A helyi földbizottság nyilatkozattételre hívta fel a vevőt a vételár meghatározása körében, amellyel kapcsolatban a helyi földbizottság arra jutott, hogy bár pozitívan áll a birtokkoncentrációs törekvésekhez, amikor is a helyben kialakult szokásos, a jövedelemtermelő képességgel kalkulált árnál magasabb áron is szokta engedni a szerződések jóváhagyását. Jelen esetben viszont a négyszeres eltérés már nem támogatható. A hivatkozott telekre rendezési munkák ellenértéke nincs összhangban a kialakult vételárral, melyet felek az adásvételi szerződésben 500.000,- Ft-ra tettek. A terület jó, illetve jobb megközelíthetősége sem támaszt alá ekkora árkülönbözetet.

[4] Az alperes 589.735/8/2023. számú határozatával az adásvételi szerződést a vevővel jóváhagyta. A rendelkezésre álló iratok és adatok alapján megállapította, hogy a perbeli állásfoglalásban a nemtámogatás indoka nem megalapozott. Utalt arra, hogy a vételár aránytalanul magas voltának megállapítása szakkérdés, amely különös szakértelmet igényel, szakvélemény pedig nem állt a helyi földbizottság rendelkezésére, így nem igazolható a perbeli

állásfoglalás megállapítása. Ha volna is ilyen szakvélemény, akkor is voltak olyan alapos indokok, amelyek a jövedelemtermelő képességtől eltérő vételárat indokolták. Az alperes ilyennek tekintette a perbeli ingatlan osztatlan közös tulajdoni jellegét, miszerint a három tulajdonos közül vevő a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkezett, így tulajdonszerzése megfelel a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) 23/A. § (1) bekezdés c) pont szerinti birtokpolitikai célnak (üzemszerű művelés alatt álló élet- és versenyképes, egységes birtoktagot képező földbirtokok kialakulása). Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint továbbá a vevő a perbeli ingatlanban korábban két alkalommal is tulajdonjogot szerzett (a 225/766 tulajdoni hányadot 2019-ben, míg a 114/766 tulajdoni hányadot 2021-ben). Ezentúl vevő a perbeli ingatlannal közvetlenül szomszédos másik ingatlan tulajdonosa, valamint az azzal közvetlenül szomszédos egyéb³ zártkerti helyrajzi szám³-ú ingatlanban is jelentős tulajdoni hányaddal rendelkezik. A perbeli ingatlan közvetlen útkapcsolattal is rendelkezik, ami által a vevő tulajdonában lévő szomszédos ingatlanok is könnyebben megközelíthetőbbé válnak. A helyi földbizottság figyelmen kívül hagyta a vevő nyilatkozatát, miszerint a földön elvégzett munkák ellenértékét is beszámították a vételárba. Kiemelte, attól, hogy elfogadó jognyilatkozat nem érkezett, még nem bizonyított, hogy a vételár más helyben lakó földműveseket távolt tartott volna. Figyelmen kívül hagyta a helyi földbizottság azt a köztudomású tény is, miszerint a egyéb⁴ érdekelt⁴ honlapján közzétett adatok alapján a 2023. évre várható szőlő felvásárlási árak a cím⁶ egyéb⁵ esetében 150,- Ft/kg nettó áron és 168,- Ft/kg östermelői bruttó áron alakulnak. A perbeli állásfoglalás ennél jóval alacsonyabb átvételi árral számolt. A helyi földbizottság elmulasztotta valamely alapos indok fennálltának vizsgálatát, holott önmagában a kirívóan magas vételár sem megtagadási ok, kizárólag akkor, ha arra nincs alapos indok.

[5] Összességében arra a megállapításra jutott, hogy a perbeli állásfoglalás olyan megállapításokat tartalmaz, amelyek ténybeli alapja nem, hiányosan vagy nem tényszerűen került megjelölésre, az azokat alátámasztó szempontok nem igazolhatóak kétséget kizáróan, ekként nem felel meg a jogszabályi előírásoknak. Az alperes ezért a megalapozatlan perbeli állásfoglalást bizonyítási eszközként nem vette figyelembe.

A kereseti kérelem és az alperes védírata

[6] Az alperesi határozattal szemben a felperes nyújtott be keresetet, amelyben az alperesi határozat megsemmisítését és alperes új eljárásra kötelezését kérte. Azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Földforgalmi törvény 24. § (2) bekezdés és a (3) bekezdés h) pontját, és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) bekezdését és 81. § (1) bekezdését.

[7] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[8] Az eljáró bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[9] Ítéletének indokolásában rögzítette, a kereseti kérelem korlátaira tekintettel nem vizsgálta, hogy volt-e alperesnek – a Földforgalmi törvény 27. § (1) bekezdés a) pontra figyelemmel – jogszerű lehetősége az egyetlen jogszerző, azaz a vevő tekintetében nemtámogatást tartalmazó perbeli állásfoglalástól eltérni, és vele az adásvételi szerződést jóváhagyó döntést hozni. Ezzel összefüggésben ugyanis felperes a perben egyáltalán nem állított jogsérelmet.

[10] Megállapította, hogy az alperes az Ákr. 62. § (1) bekezdés szerinti tényállás tisztázási kötelezettségét sem sértette meg, mert a határozat indokolási része a feltárt releváns tényállást a szükséges mértékben tartalmazta, ideértve az adásvételi szerződés megkötését és annak előzetes vizsgálatára utalást, amit a perbeli állásfoglalás indokolásának, majd azzal szemben az alperes által megállapított releváns tényeknek az ismertetése követett. Az alperes megjelölte a döntése alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezéseket is, továbbá számot adott az elvégzett mérlegelésről és a döntése indokairól egyaránt. Ezen túlmenően az alperes a perbeli állásfoglalás indokolását a döntése részévé tette, illetve azzal, hogy saját kalkulációt a jövedelemtermelő képesség meghatározására nem készített, elfogadta a helyi földbizottság által kalkulált jövedelemtermelő képességet, valamint, hogy ezt a szerződéses vételár négyszeresen meghaladja. Önmagában tehát alperes részéről a jövedelemtermelő képességre nézve végzett saját kalkuláció hiánya nem tette jogszabálysértően hiányossá az alperesi határozatot.

[11] Nem értett egyet az alperesi határozat azon megállapításával, hogy a vételár aránytalanul magas voltának megítélése a helyi földbizottság részéről különleges szakértelmet, szakértői bizonyítást igényelt volna. Kiemelte, a jogalkotó azért telepítette a helyi földbizottságokhoz az állásfoglalások kiadásával kapcsolatos jogkört, mert birtokában vannak az állásfoglalások kialakításához szükséges ismereteknek. Hivatkozott a Földforgalmi törvény 24. § (3) bekezdés h) pont ha) alpontot beiktató 2018. évi CXXXVI. törvény jogalkotói indoklására, továbbá a Kúria Kfv.II.37.240/2023/6. számú ítéletére és a Kfv.II.37.540/2022/10. számú kúriai végzés indoklásának [53] bekezdésére.

[12] Utalt arra, hogy a szakértőként kirendelt egyéb érdekelt5 igazságügyi szakértő véleményében (a továbbiakban: Szakvélemény) a perbeli tulajdoni hányad jövedelemtermelő képességét a szerződéskötés időpontjára 2.173.661,- Ft-ban, míg annak forgalmi értékét 2.440.000,- Ft-ban állapította meg. Bár ezen előbbi jövedelemtermelő képességgel a szerződéses vételár a Szakvélemény szerint sem áll arányban, ez a Szakértő szerint „normális” azokon a településeken, melyek kiemelt jelentőséggel bírnak és fontos szerepet töltenek be idegenforgalmi, egyéb szempontból. A szerződéses vételár a Szakértő által meghatározott piaci értékkel sem állt arányban, azonban a nagyjából 2,5-szeres eltérést nem tartotta szakmai szempontból súlyosnak, kirívónak. Ezt azzal indokolta, hogy vevő a perbeli ingatlannal közvetlenül határos két másik ingatlanban is tulajdonrészrel rendelkezik. Továbbá utalt arra is, hogy a egyéb érdekelt6-tól kapott adatok között volt olyan 2021. évi adat, ahol kedvezőtlenebb adottságokkal rendelkező ingatlannál 4.557,- Ft/m² volt a fajlagos forgalmi érték, melyet alperes jóváhagyott.

[13] Az eljáró bíróság ítélezése alapjául a Szakvéleményt elfogadta, megállapította, hogy az nem támasztotta alá azon felperesi hivatkozást, hogy a szerződéses vételár alapos indok nélkül haladta volna meg a perbeli tulajdoni hányad jövedelemtermelő képességét. Rámutatott, tény, hogy a 6.000.000,- Ft összegű szerződéses vételár a Szakvélemény szerint is meghaladta az általa 2.173.661,- Ft-ban kalkulált jövedelemtermelő képességet, azonban mindez csak akkor vezethetett volna a helyi földbizottság részéről a vevő földszerzésének nemtámogatásához, vagy az alperes részéről a jóváhagyás megtagadásához, amennyiben alapos indok nélkül történik.

A felülvizsgálati kérelem

[14] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az eljárás bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára kötelezését kérte. A befogadás indokául a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjára és b) pontjára hivatkozott.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja körében a Kúria Kfv.37.744/2024/3. számú végzésének elvi tartalmára hivatkozott, amely szerint „[a]z Fftv. 27. (1) bekezdés a) pontja szerinti vétőjog akkor is fennáll, ha az adott ügyletben nem tettek elővásárlási nyilatkozatot, és a helyi földbizottság a vevővel szemben az adás-vételi szerződés jóváhagyását nem támogatja.” Utalt továbbá a Kúria Kfv.37.766/2024/3. számú határozatának [41] pontjára, amely szerint „[a] Földforgalmi tv. ezen szabályozási rendszeréből tehát az következik, hogy amennyiben a helyi földbizottság a szerződéses vevő földszerzését nem támogatja, azt a mezőgazdasági igazgatási szerv sem hagyhatja jóvá. Mivel nincs olyan törvényi rendelkezés, amely kifejezetten arra az esetre vonatkozna, ha nem jelentkezett be az ügyletbe elővásárlási jogosult, a Földforgalmi tv. 27. § (1) bekezdés a) pontjába tartozik az az eset is, amikor kizárólag a szerződéses vevő földszerzését kell a helyi földbizottságnak véleményeznie. A rendszertani értelmezés is tehát azt támasztja alá, hogy a Földforgalmi tv. 27. § (1) bekezdése a jelen perbeli esetben az adásvételi szerződés jóváhagyása megtagadásának alapjául szolgáló rendelkezés lehet.”

[16] Állította, hogy a jogerős ítélet ezen döntésekkel ellentétes tartalmú álláspontra helyezkedett, mert a kereset elutasításával olyan határozat jogszerűségét állapította meg, amely annak ellenére, hogy a helyi földbizottság nem támogatta a tulajdonszerzést, jóváhagyta az adásvételi szerződés létrejöttét a szerződés szerinti vevővel, holott ő egyedüli vizsgált személyként szerepelt az eljárásban, mert nem nyújtott be egyetlen elővásárlásra jogosult sem elfogadó nyilatkozatot.

[17] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja körében arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet indokolása súlyosan sérti a Földforgalmi törvény 24. § (3) bekezdés h) pont ha) alpontjában foglaltakat. Idézte a jogerős ítélet [52] és [38] bekezdéseit és kiemelte, hogy a jogerős ítéletben az eljárás bíróság kétségkívül elfogadta a szakértő azon álláspontját, hogy a egyéb6 közelsége, a látványos panoráma alapos indokként szolgálhat, ami azonban álláspontja szerint elfogadhatatlan a jövedelemtermelő képesség vizsgálata szempontjából. Hangsúlyozta, mezőgazdasági hasznosítású terület vonatkozásában nem bírhat relevanciával a panoráma és az, hogy egyéb3 jelenleg az egyik legfelkapotegyeb4b település az ingatlanpiacon. Állította, csak olyan szempontok vehetők figyelembe (és azok sem bármekkora mértékben), amelyek a termelést kedvezően befolyásolni tudják. Sérrelmezte, hogy az ítélet nem tér ki arra a körülményre, hogy alapos indok fennállása esetén milyen mértékű eltérés megengedett. Ebből tehát arra lehet következtetni, hogy gyakorlatilag bármilyen ésszerű indok elfogadható, mégpedig bármilyen mértékű eltérésre, amennyiben annak fennállása megfelelően igazolt. Ez a jogértelmezés ellentétes a Földforgalmi tv. 24. § (3) bekezdés h) pont ha) alpontjában foglaltakkal, ugyanis a normaszöveg szerint csak „alapos indokkal” lehet eltérni a jövedelemtermelő képesség szerinti értéktől. Az alapos indok a törvény szövegében nem került definiálásra, így annak kereteinek meghatározása a jogalkalmazás feladata. Állította, hogy az eljárás bíróság által meghatározottak a jogalkotói célkitűzéssel szemben indokolatlanul széles mértékben határozzák meg az eltérés indokaként

elfogadható körülmények körét. A termőföldek vételára emelkedése a földforgalom egyik legjelentősebb problémája, amelynek kontrollja a helyi földbizottságok egyik kiemelt feladata. A jogalkotó a Földforgalmi törvény 24. § (3) bekezdés h) pontjában kifejezett törvényi kötelezettségként írja elő a szerződéses vételár vizsgálatát.

[18] Kifejtette, hogy amennyiben az eljáró bíróság ítéletében foglalt jogértelmezés általánossá válik, az gyakorlatilag parttalanná teszi a vételár vizsgálatának kérdését, és bármely indok megfelelő hivatkozási alapot adhat a jövedelemtermelő képességtől való korlátlan mértékű eltérésre. Ennek egyenes következménye lenne, hogy a helyi földbizottságok érdemben a magas vételár ellen nem léphetnének fel eredményesen.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei az alábbiak szerint nem állnak fenn.

[20] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[21] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[22] A Kúria kiemeli, a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadásra. A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.)

[23] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja körében a Földforgalmi törvény 27. § (1) bekezdés a) pontjának megsértésére alapította, és e körben jelölt meg két olyan kúriai döntést, amelyektől a jogerős ítélet állítása szerint jogkérdésben eltér.

[24] A Kp. 117. § (3) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben nem lehet hivatkozni új jogalapra és olyan új tényre, körülményre, amely nem volt az elsőfokú eljárás tárgya.

[25] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára alapított befogadási indok körében kiemeli, a felperes sem a keresetében, sem a kereset benyújtására nyitva álló határidőn belül nem állította, hogy az alperesi határozat a Földforgalmi törvény 27. § (1) bekezdés a) pontját sérti, amit a jogerős ítélet indokolásának [28] bekezdése kifejezetten rögzített is, rámutatva, „hogy a bíróság a kereseti kérelem korlátaira tekintettel nem vizsgálta, nem vizsgálhatta, volt-e alperesnek – a Földforgalmi törvény 27. § (1) bekezdés a) pontra figyelemmel – jogszerű lehetősége az egyetlen jogszerző, azaz a vevő tekintetében nemtámogatást tartalmazó perbeli állásfoglalástól eltérni, és vele az adásvételi szerződést jóváhagyó döntést hozni. Ezzel összefüggésben ugyanis felperes a perben egyáltalán nem állított jogsérelmet.”

[26] Mivel a felperes keresetében a Földforgalmi törvény 27. § (1) bekezdés a) pontjának alperesi határozat általi megsértésére nem hivatkozott, arra a Kp. 117. § (3) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban új jogsértésként nem hivatkozhat. Erre figyelemmel az erre alapított felülvizsgálati kérelem befogadási ok nem foghatott helyt. A Kúria a jogerős ítélet törvényességét vizsgálja felül. Amivel a jogerős ítéletet meghozó bíróság – erre irányuló kereseti kérelem hiányában – nem foglalkozott, az értelemszerűen nem lehet tárgya a felülvizsgálatnak.

[27] A felperes felülvizsgálati kérelmében emellett a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjára is hivatkozott, e körben kifejtve, hogy a jogerős ítélet indokolása súlyosan sérti a Föld forgalmi törvény 24. § (3) bekezdés h) pont ha) alpontját.

[28] Társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon.

[29] A Földforgalmi törvény 24. § (3) bekezdés h) pont ha) alpontja értelmében az adásvételi szerződésnek a 23/A. § (1) bekezdésében meghatározott szempontoknak való megfelelés értékelésének során figyelembe kell venni, hogy a földnek az ügylet szerinti ellenértéke alapos indok nélkül ne haladja meg erdőnek nem minősülő föld esetén a földnek a 20 éves termelési időszakra számított jövedelemtermelő képességét.

[30] A Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében valójában azt kifogásolta, ahogyan a jogerős ítélet a szakvéleményre tett felperesi észrevételt elbírált, mert érvelése szerint az eljáró bíróság a perbeli ügyben a jogszabályhely szerinti „alapos indok nélkül” fordulatát a perbeli esetben indokolatlanul széles mértékben értelmezte.

[31] A Kúria e körben egyrészt kiemeli, a perbeli ügyben meghozott ítélet egyedi szakvélemény alapján egyedi ügyben, egyedi tényállás mellett született, annak társadalmi jelentősége, különleges súlya ez okból nincs. Ezen túlmenően a Kúria megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében valójában a bizonyítékok első fokon eljáró bíróság általi értékelését és mérlegelését támadta, a Kúria ugyanakkor rámutat, hogy a bizonyítékoknak az alsóbb fokú bíróságok általi értékelése és mérlegelése elvi jellegű, a felülvizsgálati eljárásban vizsgálható jogkérdést nem vet fel. A felülvizsgálati eljárásban az eljáró bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, az általa megállapított tényállás felülmérlegelésére a következetes bírói gyakorlat szerint – iratellenesség és kirívó okszerűtlenség hiányában – a Kúriának nincs törvényes lehetősége (ld. pl. Kfv.VI.37.478/2017/8.; Kfv.I.35.366/2017/4.; Kfv.II.37.904/2020/2.; Kfv.I.37.431/2022/3.;

Kfv.I.37.761/2022/2.; Kfv.II.37.760/2022/2.; Kfv.III.37.028/2022/2.; Kfv.VII.37.037/2022/2.; Kfv.II.37.910/2022/3.; Kfv.II.37.002/2023/3.; Kfv.II.37.052/2023/2.).

[32] Hangsúlyozza végül a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia; a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem volt elégséges, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt téves jogértelmezésen nyugvónak tartja.

[33] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnak megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *Nem felel meg a Kp. 118. § (1) bekezdésébe foglalt követelménynek az a felülvizsgálati kérelem, amelyben a befogadás okaként a fél a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve társadalmi jelentőségére hivatkozva valójában a bizonyítékok elsőfokú bíróság általi értékelésének felülmérlegelését kéri.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[37] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2025. május 5.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bögös Fruzsina s.k.
előadó bíró

Dr. Hajas Barnabás s.k.
bíró

Dr. Kalas Tibor s.k.

Dr. Kiss Árpád Lajos s.k.

Kúria
IV.Kfv.37.244/2025/2

9

bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő